

ALUMINIJA

LJUDSKA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA

62250 P T U J

Trg svobode 1

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČ“ KIDRIČEVO

STEV. 11

NOVEMBER 1971

LETNIK IX

Ob našem prazniku 21. novembru

Že sedemnajst let je poteklo od dneva, ko smo v tovarni pričeli s proizvodnjo. 21. november 1954 je bil uradni začetek obratovanja. Od tega dne je kolektiv s svojimi proizvodi pričel vračati skupnosti sredstva, ki so bila vložena za izgradnjo tovarne. Ta dan je za nas neke vrste mejnik med montažo in proizvodnjo.

V teh letih je kolektiv precej naporno, a uspešno polno razvojno pot. Od začetne letne proizvodnje 10.000 ton aluminija in 35.000 ton glinice smo dosegli proizvodnjo 41.500 ton aluminija in 120.500 ton glinice. Proizvodne zmogljivosti so se postopno večale, nastajali so novi objekti, tudi popolnoma novi proizvodi (anodna masa) do zadnje pomembne pridobitve — elektronskega računskega centra in kvantometra.

Z večanjem in izpopolnjevanjem proizvodnih naprav se je krepil tudi kolektiv, saj je obseg proizvodnje rasel mnogo hitreje, kot pa število zaposlenih. Ob začetku obratovanja je odpadlo na zaposlenega okrog 10 ton aluminija in 35 ton glinice, ob koncu leta 1970 pa že nad 22 ton aluminija in 66 ton glinice.

To nam dokazuje, da smo storilnost povečali za okrog 100%. Vendar nas ta ugotovitev ne more in nas tudi ne bo uspavala, saj išče kolektiv vedno nove prijeme za izpopolnjevanje proizvodnje in poslovanja.

Industrija aluminija v Evropi in v svetu sploh se je tako razširila, da bo uspeval le tisti, ki bo sposoben proizvajati kvalitetno in čimceneje. Tudi te naloge se je kolektiv lotil z vso resnostjo in čutom odgovornosti.

Vsakoletni 21. november ni za nas samo obletnica začetka obratovanja, ampak tudi in predvsem: pregled izvršenih nalog in doseženih uspehov.

Z ZASEDANJA DELAVSKEGA SVETA

O priključku na vodovod in kanalizacijo — v Njivercah

13. redno zasedanje delavskega sveta, ki je bilo sklicano za 5. oktober, se je nadaljevalo 15. oktobra. Prvi dan zasedanja ni bil izčrpan dnevni red, zato je delavski svet v nadaljevanju obravnaval naslednje zadeve:

— Dodelitev stanovanj

Na predlog generalnega direktorja je delavski svet dodelil stanovanja: Albinu Štoku, podpolkovniku Garnizije Ptuj, je odstopil garsonjero v Ptuj, Kajuhova 3 do maja 1972. — Radneku Salemoviču, dipl. ing. kemije, zaposlenemu v DE Tehnične službe je dodelil 4 in pol-sobno stanovanje v Ptuj, Potrčeva c. 40, III. nadstropje. — Dragu Rizmenu, upravniku obrata družbene prehrane, je dodelil garsonjero št. 10 v Kidričevem št. 13. — Zinki Medikov, glavni kuharici obrata družbene prehrane, je dodelil garsonjero št. 8 v Kidričevem št. 13.

Odbor za družbeni standard je ugotovil, da nimamo takih

prosilcev za stanovanja v Kidričevem, ki bi izpolnjevali vse pogoje za dodelitev stanovanja, stanovanja pa so na razpolago. Zaradi tega je predlagal delavskemu svetu, da dodeli stanovanja takšnim prosilcem — članom delovne skupnosti, ki še niso dve leti zaposleni v našem podjetju. Po tem predlogu je delavski svet dodelil Josipu Kovačiču, KV zidarju, dvosobno stanovanje v Kidričevem 13, Rudiju Horvatu, KV strugarju, dvosobno stanovanje v Kidričevem 18 in Francu Stefančiču, NKV delavcu, enosobno stanovanje v Kidričevem 9.

— Prošnje za odobritev izrednega študijskega dopusta

Delavski svet je kljub temu, da sta Peter Radulovič in Aleksander Sankovič sporočila

»Praznik« — Foto: Stojan Kerbler

26 let naše republike

V teh dneh bo minilo 26 let od taktat, ko so jugoslovanski narodi s svobodnim glasovanjem že v svobodni domovini izbrali republikansko državno ureditev — v prepričanju, da bodo v takšni državni ureditvi in z ljudsko oblastjo razvili resnično enakopravnost narodov in narodnosti, obenem pa si tudi izbrali socialistično družbeno ureditev.

S to odločitvijo se je začela oblikovati resnična oblast delavskega ljudstva, ki je dobila svoje osnove že v veliki narodno osvobodilni vojni in jih je uzakonil že AVNOJ na svojem zgodovinskem zasedanju v Jajcu — 29. novembra 1943.

29. november je dan naše republike, je praznik oblasti ljudstva, naš skupen praznik, kajti tudi vsak posameznik je sestavni del te oblasti, za katero je značilno sodelovanje slehernega občana pri odločanju o vseh pomembnih vprašanjih skupnosti — pa naj si bo to odločanje v delavskem svetu, na zboru volincev, v občinski ali kakšni drugi skupščini, skratka: v vsakem organu upravljanja, na vseh področjih družbenega življenja in ustvarjanja, kjer je pač potrebno nekaj ali o nečem odločati.

Minulih 26 let je pravzaprav zelo zgoščena, časovno kratka, toda po razvoju bogata zgodovina o tem, kako je jugoslovanski delovni človek, ki se je pred tem že prostovoljno odločil in zagrabil za puško, da bi branil svoje pravice na svoji zemlji, postajal resnično svoboden in postopoma prevzel v svoje roke upravljanje nad čedalje večjimi materialnimi sredstvi in s tem dobival tudi čedalje večjo odgovornost. Izredno razvejan sistem upravljanja v naši državi onemogoča, da bi kakšna (Nadaljevanje na 2. strani)

predsedniku delavskega sveta, da odstopata od prošnje za odobritev 30-dnevnega izrednega plačanega dopusta, razpravljaj o predloženem poročilu odbora za kadre in izobraževanje — k tej prošnji. Delavski

svet je naročil Stanetu Tonejcu, dipl. ing., da razišče, kako so delavci službe varstva pri delu koristili izredni plačani dopust in kakšne so bile njihove odsotnosti od dela za-

(Nadaljevanje na 3. strani)

OB 17. OBLETNICI OBRATOVANJA NAŠE TOVARNE IN ZA PRAZNIK REPUBLIKE — 29. NOVEMBER — NAŠE ISKRENE ČESTITKE IN POZDRAVI

- vsem članom kolektiva
- našim upokojevcem
- zunanjim sodelavcem

Samoupravni organi — uprava podjetja — vodstva družbeno-političnih organizacij — uredniški odbor „Aluminija“

Stojanu Kerblerju, ob otvoritvi razstave, čestita direktor Komiteja — Foto: Zentralfoto, Sofija

Stojan Kerbler v Sofiji

ZE 5. SAMOSTOJNA RAZSTAVA NAJBOLJŠEGA JUGOSLOVANSKEGA RAZSTAVLJALCA

V dvorani kluba kulturnih delavcev, ki je v središču Sofije, je bila od 20. do 30. septembra 1971 odprta samostojna razstava fotografij člana našega kolektiva Stojana Kerblerja, dipl. ing.

Stojan Kerbler, ki je po sklepu Foto zveze Jugoslavije razglašen za najboljšega jugo-

slovskega razstavljalca za leto 1970, je razstavljal v Sofiji v okviru meddržavne kulturne izmenjave med Bolgarijo in Jugoslavijo. Na razstavo je poslal 57 fotografij, ki predstavljajo konvencionalno potrebno zbirko. Fotografije prikazujejo Ptujčane in ptujске okolice.

Tovariša Stojana Kerblerja smo zaprosili za kratek razgovor o vtisih iz Bolgarije, kjer je imel samostojno razstavo umetniške fotografije.

Na vprašanje, kako je sploh prišlo do njegove razstave v bolgarskem glavnem mestu, je tovariš Stojan dejal:

»Že samo dejstvo, da me je Foto zveza Jugoslavije izbrala, da s svojo samostojno razstavo fotografij zastopam Jugoslavijo, pomeni zame kot avtorja veliko priznanje. Še večje priznanje pa pomeni dejstvo, da je razstava v Sofiji doživela velik uspeh. Bila je zelo dobro obiskana in sem dosedaj o njej slišal samo pohvalne besede.

Posebno doživetje zame je bilo seveda tudi srečanje z bolgarskimi fotografi.

Razstavo je organiziral »Komitet za iskustvo i kultura do Blgarska fotografija«. Komite je državna ustanova, ki se ukvarja z vsemi problemi v zvezi s fotografijo in spada pod ministrstvo za kulturo. Komite me je ob otvoritvi razstave povabil za 5 dni v Sofijo.«

Kako je v Bolgariji razvita amaterska fotografija? - je bilo drugo vprašanje za našega sogovornika.

»Za mene je bilo veliko presenečenje dejstvo, da so vsi, ki v bolgarski fotografiji kaj pomenijo, profesionalni fotografi, večinoma živeli v Sofiji. Za Bolgare pa je bilo novo dejstvo, da lahko amater doseže takšno kvaliteto, saj pri njih amaterska fotografija ne pomeni mnogo. Zelo težko sem jim dopovedal, da lahko ostane v Sofiji samo 3 dni, ker pač moram nazaj na svoje delovno mesto. Pri njih se namreč pogosto zgodi, da sami organizirajo samostojno razstavo - po službeni dolžnosti.«

Kako so sprejeli organizatorji in kritiki Vas osebno in Vaša dela?

»Razstava v Sofiji je imela naslov: »Portreti s ptujskih ulic«. Presenečalo me je, da so se med pogovorom zelo zanimali za Ptuj. Svojo pozornost do Ptuja so izkazali tudi s tem, da so organizirali fotoizlet v njihovo zgodovinsko mesto Koprivčica, ki je oddaljeno 120 km od Sofije.

Razstava in moje bivanje v Sofiji je bilo organizirano od-

grafij z razstave in njene otvoritve. To pomeni za bolgarske razmere velik uspeh.

Kaj pa druge razstave in priznanja letos?

»Naj navedem le naslednja: Na mednarodni razstavi v Hong Kongu sem dobil bronasto medaljo za sliko »Portret v snegu«, a v madžarskem mestu Kaposvar tretjo nagrado za sliko »Pastir«. Pred nekaj

jugoslovanskih narodov in narodnosti uzakonila kot državno in samoupravno skupnost, temelječo na načelih, za katere se je bil boj že od prvih kmečkih puntov sem, pa do Cankarja in velikega narodnoosvobodilnega boja slovenskega ljudstva pod zastavo Komunistične partije in Osvobodilne fronte.

Smo na zgodovinski prelomnici, ko dobivajo nekdanji sklepi in odločitve zgodovinskega zasedanja AVNOJ v Jajcu in prve ustavodajne skupščine FNRJ novo vsebino in nove dimenzije. Bistveno pa je vendarle eno: naša republika si ustvarjamo sami v skladu z našimi hotenji in potrebami, znali pa jo bomo vedno tudi braniti pred vsakim sovražnikom, ki bi skušal ogroziti našo neodvisnost, ozemeljsko nedotakljivost, našo svobodo, našo republiko.

Množično vključevanje naših delovnih ljudi v upravljanje prinaša s seboj tudi vrsto težav in odmikov, saj taka funkcija ni le pravica, temveč je predvsem izredna odgovornost. Vsak upravljelec v naši družbi mora biti sposoben, da v vrsti možnosti izbere najboljšo pot, najboljšo rešitev. Zato ni naključje, da tolikanj poudarjamo odgovornost na vseh nivojih družbenega in delavskega upravljanja, da se zavzemamo za sprotno izobraževanje upravljalcev, za dosledno uveljavljanje nagrajevanja po delu in strokovni sposobnosti. Ta prizadevanja pa dobivajo z neslutnim razvojem znanosti v svetu in spričo naših notranjih gospodarskih potreb vse večje razsežnosti in hkrati akcijsko angažiranost naše celotne družbe.

Ob vsem tem pa je pred nami, tudi v naši tovarni, na slehernem delovnem mestu ali v organu upravljanja, še mnogo nalog pri nadaljnjem oblikovanju in uveljavljanju samoupravljanja, posebej še pri oblikovanju sistema delitve materialnih dobrin. Pravkar sprejeti samoupravni dogovor o merilih za delitev osebnih dohodkov v naši grupaciji je prav gotovo pomembna etapa pri zagotavljanju takih delitvenih razmerij, ki bodo vedno bolj zagotavljala resnično nagrajevanje po delu in iz njega izvirajočih rezultatov.

Lahko smo ponosni na našo prehojeno pot — na našo republiko, ki bo kmalu spet slavila svoj pomemben jubilej. In

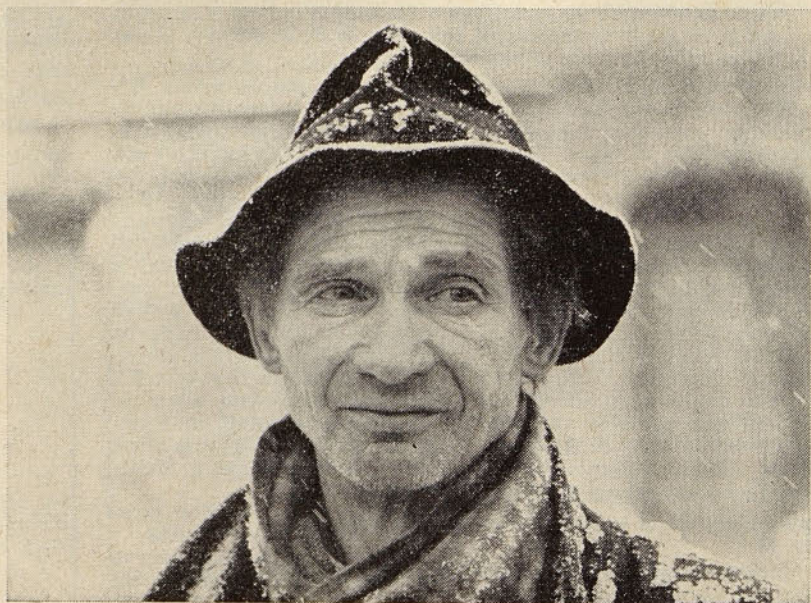

Naši na Češkem: ogled »Zaklada«

lično. Ob razstavi je bil izdan ličen katalog. Razstavo je odprl direktor Komiteja Aram Hadžoljan. Sama otvoritev razstave je bila izredno dobro obiskana. Še tega dne je bolgarska televizija v svojih poročilih prikazala nekaj foto-

dnevi mi je Mednarodna organizacija za fotografsko umetnost (FIAP) dodelila naslov Odličnih (Excellence FIAP)«.

Tovarišu Stojanu se zahvaljujemo za odgovore in mu želimo še mnogo novih uspehov pri njegovem delu.

Portret v snegu
Foto:
Stojan Kerbler

Čestitamo 10-letnikom!

Ob prazniku tovarne iskreno čestitamo vsem sodelavcem, ki so dopolnili 10 let neprekinjene zaposlitve v našem podjetju:

Iz DE GLINICE:

Ivan Bervar, Franc Golob, Avguštin Korošec, Ivan Modrič, Dominik Poznič, Franc Pulko, Jakob Petrovič, Franc Rosenfeld in Ivan Zaje.

Iz DE ALUMINIJ:

Franc Hazimali, Anton Kaučević, Janez Loštrek, Maksimiljan Lampret, Ivan Majcen, Nikolaj Orenberg, Peter Ranfl, Anton Sagadin, Franc Samec, Viljem Turk, Štefan Unuk, Janez Veršič in Ferdinand Valentan.

Iz DE VZDRŽEVALNI

OBRATI:

Jaroslav Dovhan, Franc Gajšt, Jože Ogrizek, Jože Lebar, Karl Leskovar, Franc Polajžer, Alojz Turk in Stanko Zupanič.

Iz DE ENERGETIKA:

Alojz Bezjak, Edvard Frank, Franc Koren in Franc Lah.

Iz DE PROMET:

Nežika Artenjak, Alojz Cafuta, Franc Dominc, Alojz Golob, Stjepan Gluhak, Anton Kramberger, Alojz Siebenreich, Franc Tomanič in Janez Topolovec.

Iz DE SKUPNIH SLUŽB:

Dragica Habjanič, Doroteja Košir, Janez Klajnšek, Martin Krajnc, Jože Kancler, Stanislava Lipar, Maja Stefanciosa, Franc Svenšek, Valter Skačej, Franc Vrlič in Marjeta Žagar.

Iz DE TEHNIČNIH SLUŽB:

Marjan Belšak, Ida Gregorec, Anton Potočnik in Aleksander Sankovič.

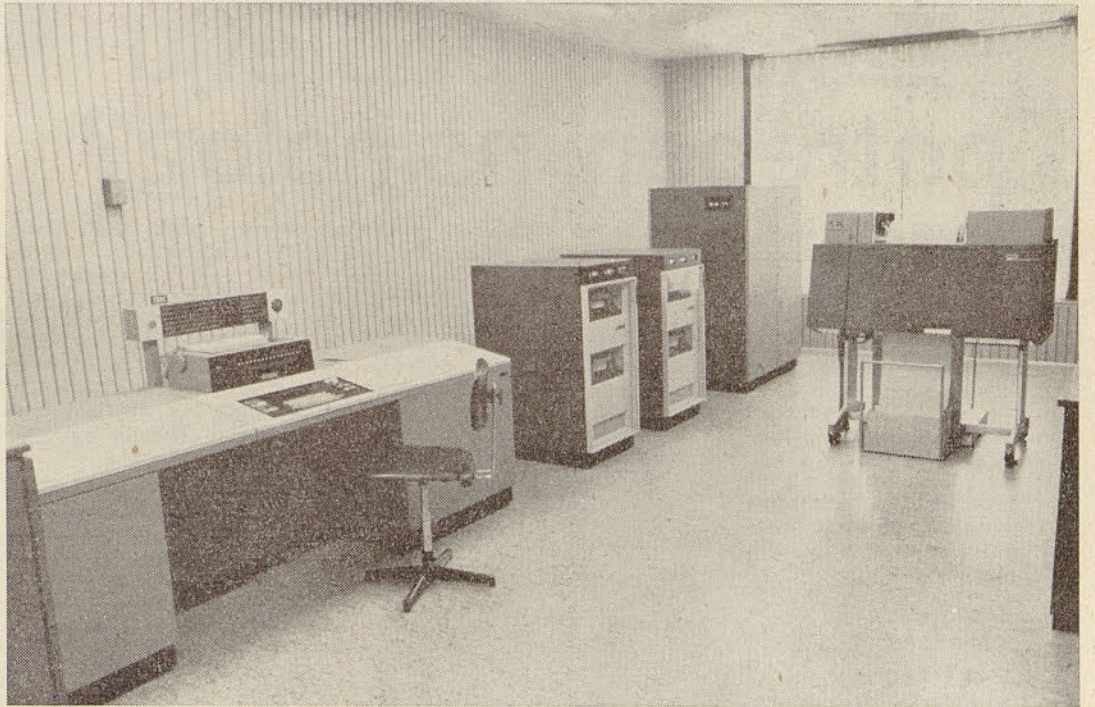
Z željo, da bi bilo čimveč ljudi seznanjenih z delom in organizacijo ERC, je bilo za 14. oktober 1971 pripravljeno nekaj kratkih referatov za vodilni in vodstveni kader TGA. Da bi ta ozek krog ljudi razširili na vse delavce, ki se za to problematiko zanimajo, sem se odločil, da predavanje v nekoliko razširjeni obliki (zlasti o računalniku samem) interpretiram v obliki članka v tovarniškem časopisu.

Predavanje je pripravila skupina, ki trenutno tudi dela v ERC ob pomoči sistemskih inženirjev iz Ljubljane. Za kratkim in jedrnatim referatom ing. J. Kuniča iz Ljubljane, ki je s preprosto in razumljivo besedo tolmačil osnove računalniške tehnike, zmogljivosti in možnosti za uporabo računalnika, so sledili grobi opisi del na področjih, katere trenutno obdelujejo. O vsakem področju je govoril tisti, ki je bil zadolžen za organizacijo in kasneje tudi za programiranje. Na koncu predavanja je bil ogled našega računalnika z demonstracijo

stabilizirane napetosti in frekvence. V tem smislu so urejeni prostori v pritličju upravnega posloppja. Dela so izvajala zunanja podjetja, kontrola pa je opravljala kapitalna izgradnja. Z rahlo zamudo je bil računalnik v začetku julija 1971 montiran in preizkušen.

Se nekaj besed bi povedal o ERC kot štabni službi, kakor je predvideno v novi organizacijski shemi podjetja. Ta današnji sestanek je bil mišljen tudi kot nekakšna uradna predstavitev ERC, vendar je to padlo v vodo, ker smo še zmeraj v ilegali.

V ERC bodo delovna mesta programerjev, operatorja in luknjačič kot (neposrednih proizvajalcev). Organizatorji kot najvišja stopnja hierarhije EOP bodo delovali kot zunanji sodelavci ERC, vsak za svoje področje: na upravi za vsak sektor po en organizator, po obratih pa bodo strokovni svetovalci oz. konzultanti, ki bodo sodelovali z ustreznimi organizatorji v razvojnem sektorju. Pravkar omenjeni si-

Elektronski računalnik IBM 1130

Organizacija in delovanje elektronsko - računskega centra v TGA

nekaj izdelanih programov.

Mislil, da ne bo napak, če vas bom seznanil najprej z uvodnim govorom ing. B. Gornika, ki je med drugim dejal: »Če pogledamo nekaj najvažnejših datumov nazaj, se spominjamo februarja 1969, ko je DS načelno soglašal z nakupom elektronskega računalnika in po komisijskem pregledu ponudb februarja 1970 tudi odobril sredstva za nakup računalnika IBM 1130 po Intertradi, zastopniku IBM. Naj vas spomnim, da je šlo za vsoto okrog 250.000 dolarjev,

že nekaj mesecev je tudi od zunaj vidno, da so prostori v pritličju levega kraka upravnega posloppja preurejeni. V teh nekaj sobah je stacioniran elektronsko-računski center (v nadaljevanju bom uporabljal kratico ERC) našega podjetja.

stem organizatorjev in zunanjih sodelavcev bi naj zaživel še to leto, kar bo vsekakor temeljna baza za uvedbo centralnega informacijskega sistema v TGA, katerega smoter bi bil: centralno vodenje najvažnejših podatkov in informacij ter tako tudi najkrajši čas in najbližja pot do teh podatkov. Sicer bo organiza-

cija takega sistema glavna naloga bodočega sektorja za organizacijo in načrtovanje, vendar si rešitev naloge težko predstavljam brez vzajemnega sodelovanja z ERC.

Na koncu mojih uvodnih besed bom še malo pokritiziral vaše delo in napore, da bi ERC zaživel, kot bi to bilo potrebno. Vsekakor se mi zdi, da je

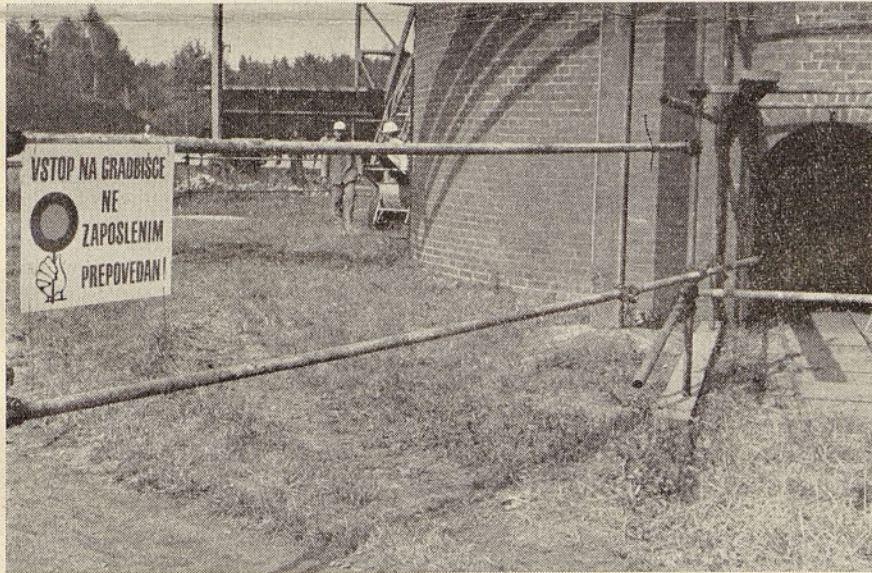
bil neorganizirani pristop k celotnemu projektu prehoda na EOP že od samega začetka, ker bi sicer ERC tudi formalno že obstajal. Po drugi strani pa čutimo vsi, ki delamo v ERC, določeno nezainteresiranost, težnje po nesodelovanju, celo dvome o upravičenosti nakupa računalnika in dvome o reklamiranih kvalitetah računalnika glede na ceno. Tudi tisto parolo, ki pravi, da bo z računalnikom ukinjeno toliko in toliko delovnih mest, bo potrebno enkrat pozabiti in spremeniti v potrebo po novih delovnih mestih oziroma prekvalifikacijah, ni pa izključeno, da bo kakšno delovno mesto tudi ukinjeno za polno obremenitev računalnika je namreč potrebno ogromno vhodnih podatkov in programov; izhodne liste, katere daje računalnik v obliki poročil ali drugačnih dokumentov, pa je potrebno pregledati, na osnovi zapisov ukrepati, itd. Vse to pa zahteva veliko kvalificiranih ljudi.

Računalnik je tu in s tem se moramo sprijazniti, kajti

kdor ne verjame v vsestransko koristnost takšne naprave, je lahko nepravilno ali nezadostno poučen oziroma informiran ali pa trmasto in vztrajno zaverovan, da je tako, kot je bilo dosedaj ni dobro, zato na boljše noče ali ne upa misliti. Zato se mi zdi današnji sestanek zelo primeren, ker lahko res najodgovornejše ljudi v našem podjetju povabim k resničnemu in plodnejšemu sodelovanju, še zlasti zato, ker ne prav od vas odvisno, kako boste to sodelovanje prenesli tudi na podrejene. Je že tako, da je včasih od najpreprostejšega delavca odvisna uspešnost obdelave na računalniku, zato bomo le s skupnimi močmi in prizadevanji prišli do zaželenega cilja.

V nadaljevanju članka pa se bomo seznanili z osnovnimi pojmi o našem računalniku, začetnih in perspektivnih aplikacijah v ERC.

(Se bo nadaljevalo)
— BG —

Ob dimniku

pri čemer niso všteti stroški za preureditev in opremo prostorov ERC.

V tovarni je bila formirana skupina za delo z računalnikom, ki je spomadi, oziroma poleti lani začela s prvimi tečajji za pridobitev znanja o EOP (elektronsko obravnavanje podatkov). Šolanje je brezplačno, ker je vračunano v ceni računalnika. Zadnja skupina bo šla še to jesen na osnovne in dopolnilne tečaje.

V ceno računalnika je vračunana tudi pomoč pri organizaciji in programiranju, skratka: pri oživitvi tega centra. To pomoč sta ponudila od vsega začetka ing. Juvencij Kalan in kasneje ing. Jože Kunič kakor tudi ostali odgovorni uslužbenci podjetja Intertrade iz Ljubljane.

Za takšen sklop preciznih naprav in aparatov, kot je elektronski računalnik, so zahteve za montažo dokaj stroge glede vlažnosti in temperature zraka, prašnih delcev v zraku,

O priključku na vodovod in kanalizacijo v Njivercah

(Nadaljevanje s 1. strani)

radi študija, potem pa uveljaviti proti njim ustrezne ukrepe iz svoje pristojnosti. Stane Tonejc, dipl. ing., je o vsem dolžan poročati delavskemu svetu na prihodnji seji. Iz poročila naj bo tudi razvidno, kako je s podpisom pogodbe o pomoči pri šolanju z Ivanom Hrastnikom, diplomiranim inženirjem.

Pomoč Jožetu Šmigocu

Jože Šmigoc, zaposlen v Livarni, je zaprosil delavski svet za enkratno socialno pomoč, ki bi jo potreboval za nadomestitev škode, katero je utrpel ob požaru. Delavski svet mu je odobril 5.000 din enkratne denarne pomoči, katero lahko izkoristi za nadomestitev škode ob požaru na stanovanjski opremi in obleki.

— Priključek vodovoda in ka-

nalizacije za novo naselje Njiverce

Že večkrat so organi upravljanja našega podjetja obravnavali prošnjo Krajevne skupnosti Kidričevo za odobritev priključkov na vodovodno omrežje in kanalizacijo za novo naselje, ki bi naj bilo v Njivercah. Odbor za proizvodnjo in poslovno politiko je predlagal delavskemu svetu, da odobri priključke po določenih pogojih, delavski svet pa je celotno zadevo vrnil odboru za proizvodnjo in poslovno politiko, ker se s predlogom ni povsem strinjal. Delavski svet je bil mnenja, da naj bi Krajevni skupnosti Kidričevo odobrili priključek na vodovodno omrežje našega podjetja za novo stanovanjsko naselje v Njivercah, pri čemer je treba upoštevati, da priključek

ne sme presegati premera 100 mm. Delavski svet se je tudi strinjal, da je treba odobriti za to naselje priključek na kanalizacijo našega podjetja s tem, da na kanalizacijo lahko priključijo le odpadne vode iz sanitarij, ne pa tudi meteorne vode. Delavski svet je pooblastil odbor za proizvodnjo in poslovno politiko, da lahko o vlogi Krajevne skupnosti Kidričevo v zvezi s priključkom, na vodovod in kanalizacijo, ki je last tovarne v gornjih okvirih odloči dokončno.

— Imenovanja

Delavski svet je imenoval za člana upravnega odbora Poslovnega združenja energetike SRS v Ljubljani generalnega direktorja Milana Krajnika, dipl. oec, za njegovega namestnika pa Stojana Ker-

blerja, dipl. ing.

Namesto pok. Franja Grünfelda je delavski svet imenoval novega člana v Svet črne in barvaste metalurgije pri Gospodarski zbornici SRS tov. Staneta Tonejca, dipl. ing.

— Cepljenje proti gripi

Delavski svet je določil kolektivno zaščitno cepljenje za vse člane delovne skupnosti proti gripi. Polovica stroškov cepljenja, t. j. 8 din po članu delovne skupnosti bo bremenila naše podjetje, druga polovica stroškov pa komunalni zavod za socialno zavarovanje Maribor. Naš prispevek k cepljenju bomo plačali iz sklada skupne porabe.

— Dodatna sredstva za ureditev Restavracije Kidričevo

Delavski svet je odobril dodatna sredstva za ureditev Restavracije Kidričevo v skupnem znesku 115.199 din. Ta sredstva so potrebna za elektroinstalacije, telefon, ure, centralno kurjavo, razširitev butanske postaje in izdelavo strelvodnih naprav na butanski postaji.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Zakaj je podjetju potreben psiholog?

»Fizikalne znanosti so dosegle dandanes že tak uspeh, da omogočajo skupen pogin vseh ljudi. Relativno malo pa je bilo doslej storjenega za to, da bi mogli vsi ljudje živeti skupaj.«

Raziskovanja so pokazala, da 59 odstotkov situacij, ki motijo ljudi, odpade na situacije človeškega obnašanja in le 10 odstotkov na pojave, ki niso v zvezi s človekom. Skratka: v konfliktnih situacijah ima človek glavno vlogo. Vse, kar lahko storimo s svojim današnjim poznavanjem človeka, za zmanjšanje spopadov med ljudmi in v njih samih, je dvoje:

in privatne probleme. Medtem pa je industrija s fantastičnim razvojem proizvodnih sredstev zakorakala naprej, pričarana, da tehnika zmore vse. Prišli smo v položaj, ko večkrat, očarani od naših čudovitih strojev, pozabljamo, da se v industriji od vrha pa vse do dna, ničesar ne vrti in premika brez dejavnika, imenovanega človek.

nima splošno priznanega naziva), ki je preučevala človeške dejavnike v sistemih človek - stroj. V začetku šestdesetih let pa se je v področje industrijske psihologije vključila tudi organizatorska psihologija.

V začetku se je industrijska psihologija omejila predvsem na probleme, kjer je lahko, zaradi uporabnosti rezultatov raziskav, pričakovala denarno in moralno podporo. Med prvimi, ki so zaslužni za razvoj uporabne industrijske psihologije, je ime Walterja Dilla Scotta, ki je položil temelj tej vedi v Ameriki, ko je pokazal, kako je psihologijo mogoče uveljaviti pri reklami in prodaji. V zadnjih letih pa se je industrijska psihologija zelo dosti ukvarja tudi z zaščito duševnega zdravja človeka v industriji.

Industrijsko psihologijo lahko definiramo kot vejo uporabne psihologije, ki ima glavno nalogo, da na osnovi določenih dejstev, v odnosu med človekom in delovnim okoljem, omogoči uveljavitev dejavnikov, ki ugodno vplivajo na delovno storilnost, zdravje, zadovoljstvo in osebnost delavca; obenem pa onemogoči ali zmanjša delovanje škodljivih dejavnikov. S tem smo industrijski psihologiji dali vlogo posrednika pri adaptaciji človeka - delu in dela - človeku. Ta adaptacija je večvrstna in vključuje fiziološko, psihofiziološko in psihično adaptacijo. To se pravi, da se industrijska psihologija ukvarja tudi z duševno higieno. Seveda pa je to le del njenih nalog, ki so sicer znatno širše. Mentalna higiena se v industriji ukvarja predvsem z odnosi med ljudmi, medtem ko so problemi teh odnosov le eden od mnogih problemov industrijske psihologije. Razume pa se, da obvarovanje duševnega zdravja ni le psihologova skrb. K temu smotru mora biti usmerjen ves sistem dela in splošna politika podjetja. Psiholog in drugi strokovnjaki s tega področja so le nosilci ideje o vsestransko zdravem človeku v podjetju.

Toda človeškega elementa ne moremo dolgo pozabljati, ker kaj kmalu sam opozori na svojo prioriteto. Logična posledica take krize pa je bil pojav industrijske psihologije. Njeno rojstvo sega v leto 1901, rojstni kraj pa je Amerika. Kmalu za tem so se z njo pričeli ukvarjati tudi v Angliji. Po drugi svetovni vojni je industrijska psihologija dobila svojo domovinsko pravico domala po vsej Evropi, razširila pa se je tudi v nekatere dele Azije in Afrike. Razvoj industrijske psihologije se je v njenih začetkih prilagajal zahtevam drugih in psihologija se v veliki meri še danes ukvarja s problemi, ki jih srečujejo administratorji in načrtovalci, ne le v industrijskih, temveč tudi v vladnih in vojaških organizacijah.

Začenši s problemi reklame in prodaje, je psihologija razširila svoj obseg dela na raziskave, ki so se osredotočile na kadrovske selekcije, poučevanje in poklicno usmerjanje. Leta 1925 je industrijska socialna psihologija začela obravnavati in raziskovati motivacije, komunikacije in vedenje človeških skupin. Leta 1945 se je v industrijsko psihologijo vključila tudi inženirska psihologija (ta veja še

Pri malici

Psiholog sodeluje pri vseh osnovnih nalogah v industriji, kjer obstaja bojazen, da lahko človek pride v konfliktno situacijo. Take situacije pa lahko v odnosu človek - delo nastopijo: pri sprejemu v delovno razmerje, med delom in pri prekinitvi delovnega razmerja.

V začetku smo rekli, da je možno mentalno zdravje najlažje obvarovati, če organiziramo življeje posameznika in okolice tako, da se poskušamo izogniti vsem možnim konfliktnim situacijam. Če pogledamo osnovne naloge industrijske psihologije, vidimo, da se večina teh nalog sestoji iz poskusov prilagajanja človeka okolici in okolice človeku. S tem pa se, seveda, zmanjša verjetnost konfliktov in nekontroliranih reakcij. Lahko bi rekli, da so osnovne naloge industrijske psihologije tele:

1. organizacija sprejemanja in uvajanja delavca v delo;
  2. izbiranje kadrov;
  3. trening;
  4. sodelovanje pri ocenjevanju zaposlenih;
  5. raziskave s področja medosebnih odnosov;
  6. raziskave s področja motivacije pri delu;
  7. raziskovanje izostankov, nesreč in fluktuacije;
  8. raziskave utrujenosti in pravičnega izkoriščanja odmorov;
  9. psihološki problemi nekaterih specifičnih delovnih skupin (mladi delavci, stari delavci, ženske, invalidi);
  10. organizacija in vodenje posvetovalnice za zaposlene.
- Vrstni red teh glavnih nalog bi bil lahko seveda tudi drugačen: odvisen je pač od konkretne situacije v podjetju.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Zasedanje delavskega sveta

(Nadaljevanje s 3. strani)

— Ekskurzija delavskega sveta

Delavski svet je sklenil, da bo izvedel ekskurzijo za člane delavskega sveta in vabljeni na seje delavskega sveta na Češko, v Prago po enakih pogojih, kot je bila izvedena ekskurzija delavskega sveta v pretekli mandatni dobi. - Delavski svet je imenoval komisijo za izvedbo ekskurzije v sestavi: Alenka Gorup, predsednik, Miro Vodeb, dipl. ing. in Rudi Belšak, člana. - Komisija je pooblastil, da pripravi natančen program ekskurzije, ekskurzijo organizira in o njej pravočasno obvesti vse udeležence ekskurzije.

— Razno

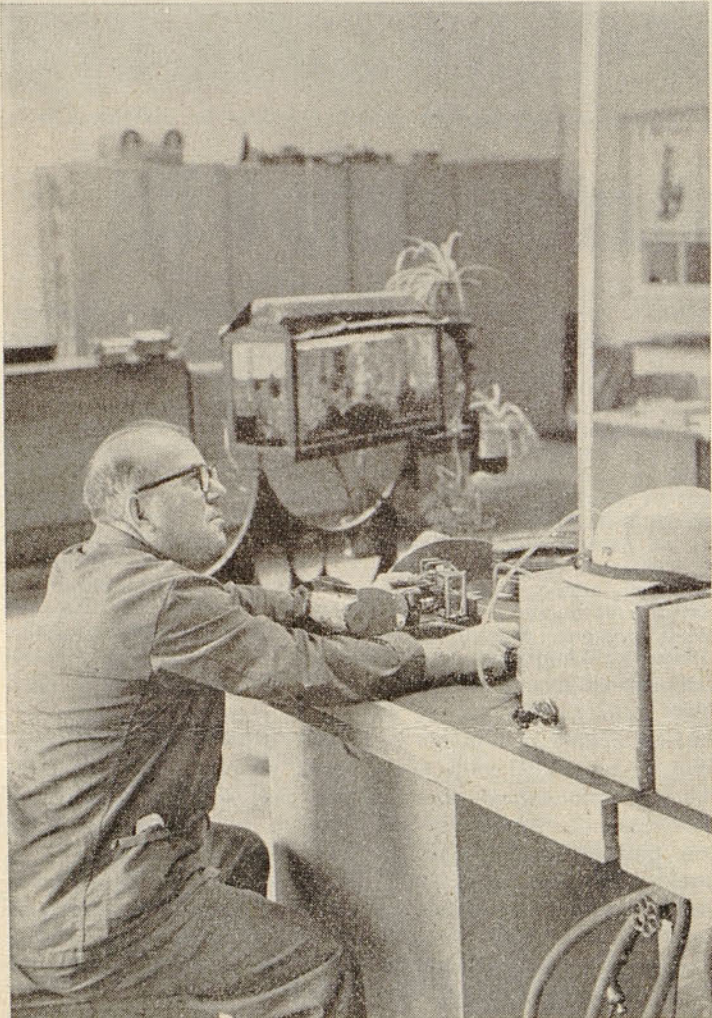
Na tej seji je član delavskega sveta Ivan Gerjovič vprašal, kdo razpolaga z zemljišči in čigava so zemljišča, na katerih so vrtovi, katere imajo stanovalci naselja Kidričevo pri postaji Kidričevo.

Delavski svet je naročil odboru za družbeni standard, da pripravi vse potrebno za proslavo tovarniškega praznika — 21. novembra.

Osnovna organizacija sindikata našega podjetja je podala poročilo o porabi sredstev godbene sekcije v zadnjih dveh letih. S poročilom se je delavski svet seznanil.

Delavski svet se je seznanil tudi z odgovori na vprašanja članov delavskega sveta.

Ko.-n

Umerjanje

1. človekovo življenje in delo moramo organizirati tako, da bomo čimbolj zmanjšali možnosti za konfliktno situacijo;
2. človeka moramo poskušati naučiti, da se sporom ni mogoče povsem izogniti, ker so vsakdanji pojav v življenju posameznika in skupine. S tem smo spremenili njegovo stališče do sporov. Ali z drugimi besedami: ljudje ne moremo spremeniti psihičnih zakonov, lahko pa se naučimo živeti z njimi. S tem smo mogoče dosegli tudi to, da postane človek sposobnejši za reševanje svojih problemov in problemov sredine, v kateri živi. Vodja skupine, ki je dovolj daljnoviden in moder, da se sam drži in uporaablja nasvete, ki pomagajo ohraniti duševno zdravje, bo dovolj moder tudi za to, da bo enake ukrepe uveljavljal tudi pri delu s svojimi podrejenimi.

Pred mnogo leti, ko je bilo delo v industriji še na polobrtinski ravni, v majhnih delavnicah, je vsak poznal vsakega in delovni odnosi so bili pristni in osebni. Delovodja je poznal vse svoje delavce in vedel je za njihove delovne

»Pastir« — Foto: Stojan Kerbler

Delavski svet je bil v Pragi

Posamezni člani delavskega sveta so že pred zadnjo sejo delavskega sveta menili, da bi nadaljevali s tradicijo, ki so jo pričeli že prejšnji delavski sveti — s tem so mislili na ekskurzijo.

Na nadaljevanju zadnje seje delavskega sveta, ki je bila 15. oktobra 1971, je članica tov. Alenka Gorup predlagala, da naj bi ekskurzijo delavskega sveta izvedli še pred iztekom mandatne dobe, t. j. v jesenskem času. Temu delavskemu svetu namreč preteče mandat marca prihodnje leto.

Člani delavskega sveta so s predlogom soglašali in se dogovorili za ekskurzijo na Češko s ciljem - Praga. Imenovana je bila komisija za izvedbo ekskurzije, ki je imela nalogo, da organizira ekskurzijo na enak način, kot so bile organizirane že dosedanje ekskurzije.

Komisija za izvedbo ekskurzije je pripravila program, se dogovorila s turističnim podjetjem za prevoz in oskrbo in obvestila člane o programu in času ekskurzije.

Člani delavskega sveta, predsedniki kolektivnih izvršilnih organov, predsedniki svetov delovnih enot, pred-

Naš cilj je bil Praga, zato smo morali dalje proti meji.

Na avstrijski meji so nas obmejni organi samo pogledali, vprašali, če smo vsi, in smo se lahko odpeljali k sosednjim obmejnim organom. Pripeljali smo se do zapornice. Presenečeni smo bili, ko smo jo videli. To je železna šina večjih dimenzij, katero obmejni stražar v posebej zgrajenem komandnem prostoru s pomočjo električnih naprav poriva oziroma vlačiti sem ter tja; tako odpira in zapira prehod na cesti. To stori takrat, ko dobi ustrezen nalog iz obmejnega bloka.

Zapeljali smo se naprej, kjer so nas vljudno sprejeli, zaprosili za potne liste in jih odnesli. Čez nekaj časa so prosili, če jim lahko damo spisek potnikov, nato pa je bilo potrebno ta spisek še dopolniti z letnicami rojstva, čez nekaj časa pa še z datumom rojstva. Mislili smo že, da je s tem opravljeno in da bomo v kratkem lahko nadaljevali s potjo,

ogledali trgovine in kupili spominčke - šele dve uri po kosilu pa nadaljevali pot proti Pragi.

Praga — velestvo — nas je sprejela vsa osvetljena. Prenosišče smo imeli rezervirano v dveh hotelih: v »Admiralu« in »Raceku«. Oba hotela sta preurejeni rečni ladji, zasidrani na reki Vltavi, ki teče skozi Prago. Prostori so okusno urejeni, bivanje v njih je prijetno. Sledila je večerja in počitek — ta je bil, kakor za koga. Najbolj utrujeni so takoj legli, nekateri so obseleli v kavarniških prostorih, drugi so šli v mesto, si ga v krajšem ali daljšem sprejehu ogledali v nočnih urah, nekateri pa so poiskali tudi odprte lokale in tam poskrbeli za dobro razpoloženje. Zjutraj pa smo skupno ugotovili, da je bila noč sorazmerno mrzla in mirna.

Sledil je dan, poln doživetij. Malo je bilo med nami takih, ki so v svojem življenju imeli priložnost, da vidijo toliko zgodovinskega bogastva in izvornih stvari starih mojstrov.

Dopolodne so bile sicer trgovine odprte; tako je bila najprej dana možnost tistim, ki so si hoteli ogledati uporabno blago, ki je na razpolago na Češkem, in tudi kaj kupiti. Nato je sledil ogled mesta Prage z avtobusom. Med potjo nam je vodič kazal znamenita poslopja, ki so zgrajena v najrazličnejših slogih — od gotike, renesanse, in vse do najnovejših izvedb. Znamenito je predvsem mestno gledališče in poslopja okrog centra mesta — Vaclavskih Namesti. Vide-li smo še tudi posledice, ki so bile prizadejane od »rešiteljev« čehoslovaškega naroda leta 1968. Moskovska »Pravda« sicer piše, da so te posledice iz prve svetovne vojne, pa da so Čehi zelo len narod, ki še tega ni popravil.

V mestu smo si ogledali znamenito uro, ki kaže čas (minute, ure, dneve, mesece, položaj lune in sonca). Vsako uro pa se pokaže na dveh oken-cih zapovrstjo — 12 apostolov; vsak od njih se prikloni, istočasno pa trije kipi gibljejo,

Ena od praških cerkva

kip »smrt« pa ves čas zvoni. Ko je ves ta proces končan — traja približno 35 sekund —, še zapoje petelin.

Odpeljali smo se na levi breg reke Vltave — na Hradčane. Tu je kaj videti. Pokazali so nam le najznamenitejše stvari: grad, cerkev, nekaj kraljevskega in cerkvenega bogastva, galerije slik, grobnice čeških kraljev, parlament in na kratko razložili zgodovino vsega pokazanega. Ogledali smo si tudi panoramo Prage. Je veličastna, kljub temu, da nismo mogli videti celotnega mesta zaradi megle.

Pravijo, da je Praga mesto »turnov«, saj jih je nad tri sto. V Pragi je baje tudi 107 cerkva. Nekaj med njimi je mogočnih, ki hranijo ogromno kulturno in umetniško vrednost. Na Hradčanyh smo imeli tudi kosilo v prostorih, kjer sprejemajo vladne delegacije — posebna čast za delavski svet iz Kidričevega. Pa menda ne boste mislili, da je to res! V te prostore so nas namreč spravili zaradi tega, ker so imeli vse ostale zasedene. Večerjali smo »Pri Svejku«. Tu je pa res vse v znamenju Svejka. No — pa če še povem, kot smo slišali, da je na Češ-

kem 90% Švejkov, potem je razumljivo, da imajo vsaj en lokal v tem stilu.

Zadnjo noč se je bilo potrebno dobro odpočiti, saj nas je čakala daljša in napornejša pot proti domu.

Iz Prage smo se odpeljali naslednjega dne okrog pol devete ure. Med potjo smo se ustavili v znamenitem gradu Konopište. Toliko lovskih trofej, zbranih na enem mestu, še ni videl nihče od nas (razen Toneta Kokola, ki je bil na svetovni razstavi lovskih trofej v Budimpešti). In ostale sobane so še vedno opremljene tako, kot v času, ko je tam živel avstroogrski prestolonaslednik Ferdinand (bil je ustreljen v Sarajevu). Zbrana je tudi mnogo drugega zgodovinskega materiala (puške, sulice, sablje, loki, oklepi za viteze, konje, lovsko orožje in oprema); slednje ne takšno, kot smo ga vajeni videti pri današnjih lovcih. Puške so okrašene z najrazličnejšimi ornamentami iz zlata in slonove kosti. V tem gradu je tudi mnogo izvornih platen in kipov najrazličnejših svetovno znanih avtorjev, kar vse predstavlja neprecenljivo vrednost.

Na gradu smo se zadržali precej časa, zato smo spremenili smer povratka. Peljali smo se do Jihlave, nato pa prekorčili češko mejo blizu mesta Znojmo. — No, tokrat smo malo hitreje opravili na mejnem prehodu. Oba avtobusa sta bila pregledana v pičli uri.

Pot nas je vodila do Dunaja. Peljali smo se skozi vse mesto in imeli na železniški postaji enourni postanek. — Dunaj je ponoči veličasten, poln reklam; reklamni napisi se svetlikajo domala na vsakem poslopju, mnogo mestne razsvetljave je rumene barve. Izložbe po polne mikajočega blaga in predmetov. — To vse smo lahko videli le skozi okna avtobusov, zakaj? mudilo se nam je domov.

Ne bi bil izlet, če ne bi bilo vmes tudi nekaj neugodnih presenečenj. Pripeljali smo se namreč v bližino Graza, ko nas je ustavila prometna poli-

Zlata ulička

stavniki družbeno-političnih organizacij in odborniki gospodarskega zbora Skupščine občine Ptuj - vsi so redno vabljeni na seje delavskega sveta — so se 28. oktobra 1971 zbrali na dogovorjenem avtobusnem postajališču, pripripravljeni na pot. Nekateri so bili veseli, drugi zaskrbljeni, nekateri zaspani ali utrujeni, saj so morali opraviti še nočni »šilt«, - vsi pa radovedni, s čim se bodo seznanili in kaj bodo doživeli na dolgi poti, ki je še bila pred nami.

Avtobusa (dva mercedesa) sta zabrnela ob štiriht zjutraj in nas odpeljala proti mejnemu prehodu Šentilj. Na meji smo kaj hitro opravili. Carinik nas je povprašal, če nosimo s seboj kaj več dinarjev, kot je dovoljeno; ker pa se ni nobeden javil, da ima večjo vsoto denarja je vprašal, od kot smo. Povedali smo, da smo iz tovarne aluminija, nakar je dejal, da je aluminij v krizi, zato res ne moremo imeti večjih količin denarja in nam je zaželel srečno pot.

Nadaljevali smo pot mimo Graza, Bucka in se za nekaj časa ustavili v Linzu. Že prej smo slišali, da bi si bilo dobro že v Avstriji omisliti kakšno žepnino v češki valuti. To je res ugodneje, samo Čehi ne dovolijo prinašati svojo valuto v državo, zato je tak posel rizičen.

Čez kakšno uro smo začeli obmejne organe (tam so sami mladeniči) spraševati, kaj je z našimi potnimi listi. Povedali so nam, da jih bomo že dobili; in res: po dveh urah čakanja smo morali vsi iz avtobusov in potem je dobil vsak posameznik svoj potni list in je zopet lahko vstopil v avtobus.

Mislite si lahko, da nam je bilo malo neugodno, pa kaj hočemo, takšen je običaj na tem prehodu in sprijazniti smo se morali z njim. Med tem časom sem opazil, da je pripeljalo na mejni prehod še 5 osebnih avtomobilov; nekoliko prej, ko smo se odpeljali, pa še en avtobus madžarske registracije.

Čas je hitro tekkel, želodci so se nam že izpraznili, kosilo pa smo imeli naročeno v Čeških Budejovicah, kamor smo prispeli šele po 14. uri.

Kosilo nam je teknilo. Bilo je dobro pripravljeno. Zalili smo ga s pivom, ki je na Češkem nacionalna pijača. Tu nas je sprejel vodič g. Karel Hloušek; spremljal nas je na vsem našem potovanju po Češki. Povedal nam je, da je naslednji dan na Češkem državni praznik in da bodo zaradi tega verjetno v Pragi vse trgovine zaprte. Program potovanja smo zaradi tega spremenili v toliko, da smo si v Čeških Budejovicah na hitro

Vhod v Hradčani

Naši ²⁵₂₀₁₅ letniki

ČLANI DELOVNE SKUPNOSTI, KI BODO OB TOVARNIŠKEM PRAZNIKU TGA — 21. NOVEMBRU 1971 — DOPOLNILI NASLEDNJO NEPREKINJENO DELOVNO DOBO:

25 let:

Ivan Horvat, Mirko Kondrič, Jakob Murko in dipl. ing. Stane Tonejc.

20 let:

Mihael Bednički, Viktor Brglez, Vinko Čuš, Janez Erbus, Edvard Ferenčič, Franc Gojčič, Stanislav Godec, Jože Gajzer, Jože Klaneček, Ivan Kota, Janez Kores, Branko Kolarič, Zvonimir Klajderič, Fridolin Krneža, Anton Kirbiš,

Jože Kuret, Stane Lampič, Franc Lah, Branko Mlinarič, Franc Markež, Janez Mohorko, Janez Mesarič, Stjepan Pavlinek, Jože Robič, Peter Rudolf, Katica Stupan, Boris Solovej, Ludvik Sluga, Albin Tomše, Anton Tomanič, Ivan Vnuk, Anton Zafošnik in Viktor Znidar.

15 let:

Branko Arklinič, Ludvik Arnuš, Vinko Bombek, Jože Brumec, Ivan Bežjak, Vinko Budja, Franc Breg, Jakob Bratec, Jože Beranič, Andrej Bedrač, Štefan Beranič, Aleksander Blaž, Franc Cajnkar, Simon Cafuta, Jože Cafuta, Jože Ciglar, Franc Cajnko, Anton Cenar, Alojz Čuček, Janez Družovič, Franc Debelak, Franc Drobnič, Vida Detiček, Janez Ficko, Franc Ferčič, Anton Fakin, Franc Flajs, Janez Feguš, Alojz Gašparič, Stanko Golob, Jože Gajzer, Stanislav Golob, Jože Gajzer, Martin Godec, Ivan Gregorec, Franc Horvat, Jože Hliš, Jože Huzjan, Karl Hofman, Vinko Holc, Anton Horvat, Franc Hergula, Janez Horvat, Franc Herbec, Jože Habjanič, Marija Hliš, Franc Irgl, Franc Jeza, Franc Jerič, Franc Jazbec, Janez Jerenec, Ivan Jakolič, Franc Javernik, Alojz Kumer, Štefan Knaus, Stanko Kovačič, Alojz Krajnc, Maks Kaučević, Mirko Kocuvan, Alojz Kirbiš, Alojz Krajnc, Franc Kodrič, Anton Kaučič, Ignac Krajnc, Alojz Kapun, Alojz Krušič, Kristina Kostanjevec, Alojz Kornik, Jože Kokot, Janez Lesjak, Janez Lesjak, Franc Letonja, Jože Lepej, Alojz Leskovar, Stefanija Letonja, Maks Milošič, Zora Mlinarič, Jakob Malek, Franc Malek, Franc Mesarič, Stanislav Mlakar, Martin Malek, Janez Majcen, Stanko Matjašič, Zvonko Miljančič, Jože Matjašič, Franc Majhen, Vincenc Megla, Janez Mlakar, Slavko Marguč, Jože Menoni, Martin Muršec, Ludvik Milošič, Josip Maloič, Martin Meznarič, Alojz Marin, Danilo Mihelič, Anton Nahberger, Franc Novak, Jože Nemeč, Franc Nadelsberger, Ivan Ogrinc, Stanko Predikaka, Franc Purg, Stanislav Polanec, Martin Petrovič, Marjan Primc, Franc Pukšič, Božidar Premužič, Ivan Pečnik, Janez Primožič, Ludvik Rodošek, Franc Rajh, Jože Slana, Franc Skledar, Alojz Sagadin, Gabriel Senjor, Stanko Skrbineš, Jože Smolinger, Jakob Svenšek, Alojz Samastur, Jože Štrucl, Janez Šalamun, Franc Štrucl, Feliks Šterbal, Janez Šmigoc, Jože Šmigoc, Ivan Škerjanc, Rudi Stelcer, Franc Tomažič, Marjan Trampuš, Filip Topolovec, Janez Topolovec, Stanko Toplak, Florjan Trebovšek, Jože Vek, Franc Vajda, Franc Vidovič, Slavko Višinski, Anton Vederšnjak, Jože Voglar, Janez Vidovič, Stanko Zemljak, Franc Zavec, Konrad Zelenik, Maks Zorko in Štefan Zafošnik.

HUMOR

ob 17. jubileju TGA

Risal: Vlado Šerc

DOBRA ZAMENJAVA

Veš prijatelj, jaz sem pa zamenjal ročno uro za budilko — ta mi bo bolj koristila!

Delavski svet je bil v Pragi

(Nadaljevanje s 5. strani)
cija in povedala, da popravljajo most na nekem potoku in zaradi tega ne moremo naprej. Poskusili smo vse, da bi po najbližjem obvozu nadaljevali pot, pa smo imeli pretežke avtobuse. Morali smo se obrniti nazaj proti Dunaju — na obvoz, ki je bil dolg več kot 150 km; tako smo prišli v našo domovino s koroške strani že v ranih jutranjih urah. Najbolj je to prizadelo tiste udeležence ekskurzije, ki so morali že ob šestih na delo. Ekskurzija je bila s tem

končana; prepričan sem, da se je bo večina udeležencev spominjala še dolgo.

K.-n.

IZDAJA DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO.

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrlič — predsednik, člani: Stojan Kurbler, dipl. inž., Franc Kolarič, Milan Nežmah, Janez Sukič in odgovorni urednik tovarniškega časopisa Stane Tonejc, dipl. inž.

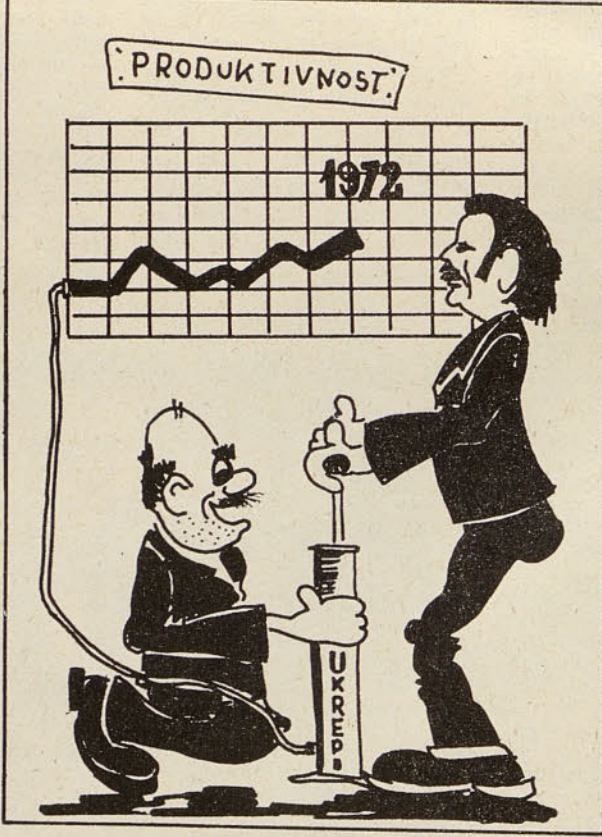
Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Soboti.

Rokopisov in slik ne vračamo.

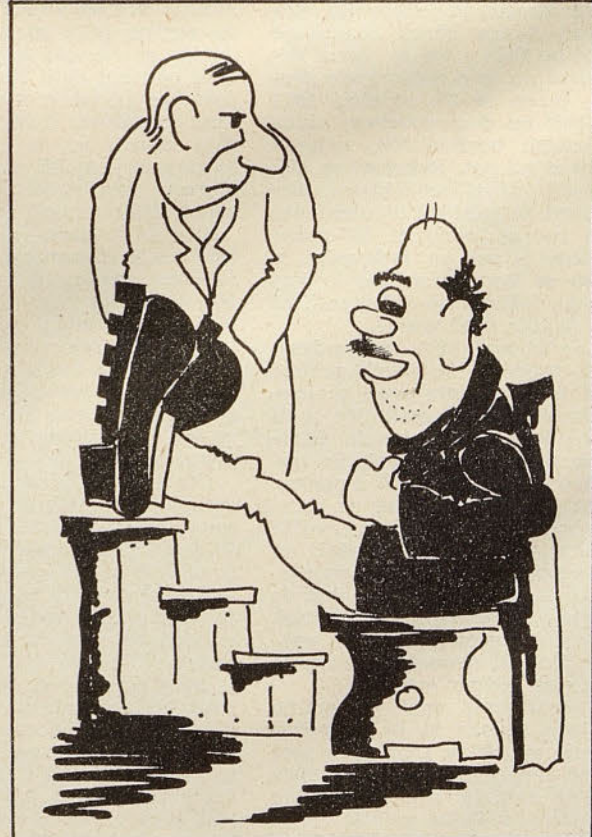
SODOBNE TAPETE, KI SO V MODI

— Fantje, prste vstran, če nimate ustrezne kvalifikacije!

UPANJE KOLEKTIVA

— Le pritisni, prijatelj — tokrat boš videl, da se nam bo izplačalo!

VARČUJMO — VELJA ZA VSE!

Tov. šef, saj ste rekli, da moramo varčevati na vseh koncih. Jaz, na primer, varčujem podplate!

ZAHVALI

Prehitro in nepričakovano me je zapustila moja draga mamica

Olga Klajnšek

Ob njeni prerani in boleči izgubi se vljudno zahvaljujem za izdatno pomoč tovarniškemu odboru sindikata, Zvezi borcev, pevskemu zboru in godbi. Iskreno se zahvaljujem tudi njenim sodelavcem, prijateljem in sostanovalcem; vsem ki so jo spremljali na njeni prerani, poslednji poti.

Zaluojača hči Lidija, bratje in sestra.

Podpisani Jože Šmigoc, mat. št. 1737, zaposlen v OE Livarna, se iskreno zahvaljujem delavskemu svetu podjetja za dodelitev denarne pomoči ob elementarni nesreči - požaru, ki me je doletel meseca julija letos. Pomoč mi je bila nudena v času, ko sem jo najbolj potreboval.

Obenem se zahvaljujem tovarniškemu odboru sindikata, ker mi je ob nesreči priskočil na pomoč.

Se enkrat se iskreno zahvaljujem za vsa razumevanje ob hudi stiski!

Kidričevo, 29. oktobra 1971.

Jože Šmigoc

Avtomobilski izvoz ZRN

Od letos v Zapadni Nemčiji proizvedenih 2.670.000 avtomobilov in tovornjakov s prikolico vseh vrst, je odpadlo na izvoz 1.519.000 komadov. Izvozna kvota se je povečala na 56,9% v primerjavi s 53,6% v lanskem letu. Čeprav se je proizvodnja v 8 mesecih letos povečala le za 9,1%, pa se je izvoz te panoge povečal kar za 16%.